

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

בקשות מספר: 1 ו-7

בפני כב' השופט יהורם שקד

1. א', יליד יוני 2011.
2. ב', יליד יוני 2011.

בעניין הקטינים:

נילי
ע"י ב"כ עו"ד שמעון פרץ

המבקשת:

נגד

1. אורית
 2. אלון
- ע"י ב"כ עו"ד איריס שיינפלד

המשיבים:

1

החלטה

2

3

זוהי החלטה בבקשת המבקשת לקביעת הסדרי ראייה זמניים, בינה לבין הקטינים דלעיל.

4

5

[הערה - שמות הצדדים הינם שמות בדויים]

6

7

א' - העובדות בקצרה:

8

1. המבקשת (להלן: "נילי") הייתה עד לפני זמן לא רב בת זוגה של המשיבה 1 (להלן: "אורית"). בשל קשיים רפואיים, אשר מנעו מאורית להרות, ביציות של נילי הופרו בזרעו של המשיב 2 (להלן: "אלון"), והושתלו ברחמה של אורית. ביום 30.6.11 ילדה אורית את התאומים הקטינים, וכעבור כשלושה חודשים, ביום 5.10.11, חתמו אורית ואלון על הסכם בין הורים, אשר הובא לאישורי ולמתן פסק דין (להלן: "ההסכם"). ביום 31.10.11 הסכם זה אושר על ידי וקיבל תוקף של פסק דין (תמ"ש 34984-09-11).

15

ביום 21.11.11 חתמו כל הצדדים (אורית, נילי ואלון) על הסכם שכותרתו: "הסכם להורות משותפת", ואשר נועד ליתן ביטוי לרצונותיהם, להצהרותיהם ולהסכמותיהם של הצדדים בכל הנוגע לקטינים ולקשר שלהם עם כל אחד מהם (להלן: "ההסכם להורות משותפת"). יצוין כי ההסכם להורות משותפת לא הובא לפתחו של בית המשפט. כפי שיובא להלן, בהסכם זה הצהירו הצדדים כולם כי הם רואים בילדים כמי שיש להם שלושה הורים, הם העלו על נס את הקשר של כל אחד ואחת מהם עם הילדים והצהירו חזור והצהר כי הקשר של נילי עם הילדים, שמירתו ורציפותו, הולמים את טובתם של אלו.

23

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

2. אין חולק כי עד לאחרונה, נילי ואורית התגוררו תחת קורת גג אחת עם הקטינים ואילו אלון קיים עמם הסדרי ראייה. עקב סכסוך שפרץ בין אורית לבין נילי, עזבה נילי את הדירה בה התגוררה יחד עם אורית ועם הקטינים.
3. לטענת נילי, לאחר עזיבתה את הדירה, התקיימו הסדרי ביקור בינה לבין הקטינים, אולם כיום הסדרים אלו לא מתאפשרים נוכח התנגדותם וסירובם של אורית ואלון, אשר, לדברי נילי, עושים כל שאל ידם כדי להדירה מהקטינים. כיוון שכך, הגישה נילי תובענה בעניין הקטינים (להלן: "התביעה") וכן בקשה לקביעת הסדרי ראייה זמניים (בקשה מספר 1, להלן: "הבקשה"), היא הבקשה נשוא החלטתי זו.
4. ביום 10.4.14 הגישו אורית ואלון, באמצעות ב"כ משותפת, תגובה לבקשה. להלן תמצית טענות אורית ואלון בתגובתם:
- א. הן על פי ההסכם והן על פי הוראות החוק, אורית ואלון בלבד הם הורי הקטינים והאפוסטרופסים הטבעיים שלהם, ולנילי אין כל זכות עמידה ו/או מעמד משפטי כלפי הקטינים. מעמדה של נילי הוא של תורמת ביציות בלבד. לא הייתה כוונה להעניק לנילי זכויות או להטיל עליה חובות הוריות כלפי הקטינים, ולא הייתה החלטה משותפת של אורית ושל נילי להביא יחד ילדים לעולם. נילי לא הייתה צד להסכם, ולא נקבעה במסגרתו כל זכות להסדרי ראייה בין נילי לבין הקטינים.
- ב. מאז ומתמיד נשאה אורית בנטל הטיפול העיקרי בקטינים, בשיתוף עם אלון, ושניהם דאגו לקטינים באופן מלא ואחראי. לנילי היה תפקיד שולי בגידול הקטינים, היא מעולם לא התנהלה כאמם, אלא כבת זוג של אמם בלבד, ולא גילתה אחריות הורית עקבית ויציבה כלפיהם. נילי היא שבחרה לעזוב את הבית ואת הקטינים, "התנהגות שאינה אופיינית למי שמגדירה עצמה כאם" (סעיפים 7 ו-8 לתגובה).
- ג. מעולם לא התקיימו הסדרי ראייה מסודרים בין נילי לבין הקטינים, כי אם אך מפגשים קצרים וארעיים בביתה של אורית, אשר צומצמו בהדרגה עד לניתוק הילדים מנילי, בהמלצת גורמים טיפוליים. מאז הפסיקו המפגשים בין נילי לבין הקטינים, חל שיפור במצבם הרגשי של הקטינים.
- ד. בלתי מתקבל על הדעת שהילדים ימצאו עצמם במצב בו יש להם בפועל 3 הורים ועליהם לעבור בין 3 בתים.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

- 1 ה. תנאי למתן סעד זמני הוא קיומה של עילת תביעה רצינית המתבססת על זכות
2 שלכאורה קנויה לעותר. תנאי זה אינו מתקיים בענייננו, ועל כן אין מקום לקבוע
3 הסדרי ראייה זמניים בין נילי לבין הילדים. כמו כן, קביעת הסדרי ראייה בין נילי לבין
4 הילדים בטרם בירור זכות העמידה של נילי, תביא לטלטלה נוספת לילדים.
5
- 6 ו. נילי פנתה לבית המשפט שלא בתום לב ושלא בניקיון כפיים, תוך הסתרת עובדות
7 מהותיות מבית המשפט, והגשת הבקשה בעיכוב של כשבועיים לאחר הגשת התביעה,
8 ערב פגרת הפסח. אף מטעם זה, יש לדחות את הבקשה, שהיא בקשה למתן סעד זמני.
9
- 10 5. עוד הגישו אורית ואלון ביום 10.4.14, בקשה לסילוק התביעה על הסף (בקשה מספר 7), אשר
11 אף היא תידון במסגרת החלטתי זו. לטענת אורית ואלון, יש להורות על סילוק התביעה על
12 הסף, מן הטעמים כדלקמן:
13
- 14 א. העדר עילה ו/או חוסר סמכות, הואיל ולנילי אין זכות עמידה בפני בית המשפט.
15
- 16 ב. תקנת הציבור ומדיניות משפטית אינה מאפשרת ריבוי הורים ומחייבת שמירה על
17 הוודאות המשפטית באשר להגדרת הורות.
18
- 19 6. הצדדים כולם הפנו על ידי ליחידת הסיוע לצורך קבלת המלצותיה, אולם מפגש משולש לא
20 יצא לפועל נוכח סירובם העיקש של אורית ואלון לשבת בפגישה משותפת עם נילי. עו"ס
21 יחידת הסיוע כתבה כי ממפגש שקיימה עם נילי, היא לא התרשמה כי קיימת אינדיקציה
22 לתפקוד הורי בעייתי של נילי. עוד נכתב, כי עו"ס יחידת הסיוע ביקשה להמשיך ולהיפגש עם
23 אלון ועם אורית, אולם אלו סירבו לכך והודיעו "כי המפגש ביחידת הסיוע הינו וולנטרי
24 ולפיכך אינם מעוניינים לקיים עימי מפגש או להיכנס לגופו של עניין גם משום שלגב' [נילי]
25 אין מעמד משפטי. [אלון] הוסיף כי הם מעוניינים להמתין עד שתתקבל החלטה בבקשה
26 שהגישו למחיקה על הסף של התביעה של הגב' [נילי]" (ר' הודעת יחידת הסיוע מיום
27 10.4.14).
28
- 29 7. ביום 10.4.14 קיימתי דיון דחוף בעניין שעל הפרק (להלן: "הדיון"). בהחלטתי אשר ניתנה
30 בתום הדיון, הוריתי לב"כ הצדדים להודיע לבית המשפט עד ליום 13.4.14 האם הגיעו להסדר
31 וככל שלא הגיעו להסדר, התבקשה ב"כ אורית ואלון להודיע לבית המשפט מהם הסדרי
32 הראיה המקובלים עליה, אשר יתקיימו בין נילי לבין הקטינים עד למתן החלטה אחרת.
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

8. בשים לב לתוכן ההודעות שהוגשו, קבעתי דיון דחוף ליום 13.4.14 בנוכחות ב"כ הצדדים בלבד. התקיימה שיחה שלא לפרוטוקול, בה הועלו הצעות כאלה ואחרות, שאין זה המקום לפרטן. בתום הדיון, נקבע מועד לדיון במעמד הצדדים ליום 30.4.14, וכן הוחלט כי הצדדים ימשיכו בהידברות ובליית הסכמה, תינתן החלטתי.
9. ביום 22.4.14, עם תום פגרת הפסח, הונחה על שולחני בקשה מאת נילי למתן החלטה, בה נרשם, כי במהלך החג כולו סירבו אורית ואלון לאפשר לנילי להיפגש עם הקטינים. אורית ואלון, מצדם, הגישו אף הם הודעה לבית המשפט, בה טענו כי הם הציעו לנילי לקיים מפגשים עם הקטינים, אולם נילי היא זו שסירבה להיפגש עמם במהלך חופשת הפסח ועמדה על רצונה כי תינתן החלטה שיפוטית בעניין.
10. לאור זאת, ועל מנת לנסות ולעמוד על טובתם של הקטינים באופן מידי, בהחלטתי מיום 22.4.14, הוריתי לצדדים, שוב, להתייצב ביחידת הסיוע ביום 24.4.14 לצורך קבלת המלצות ראשוניות. בהחלטה הובהר, כי ההתייצבות ביחידת הסיוע היא חובה, וכי המפגש אינו לשם גישור כי אם לשם גיבוש המלצות מקצועיות ראשוניות.
11. ביום 23.4.14 הגישו אורית ואלון "הודעה" לבית המשפט, לפיה **הם מסרבים להתייצב ביחידת הסיוע**, משלטענתם, לאור מורכבות הסוגיה, אין באפשרות יחידת הסיוע לברר מהי טובת הקטינים, ולו לצורך מתן המלצות ראשוניות. עוד לטענתם, הפנייה ליחידת הסיוע למתן חוות דעת, נעשית רק במקרים חריגים, כאשר קיים צורך מידי ואין אפשרות לקבל תסקיר, והיא כפופה להסכמת הצדדים. לטענת אורית ואלון, נילי עזבה את הבית במפתיע, היא הדפה כל הצעת ביניים וסירבה לפנות לגישור, ובכך יש ללמד שאין כל דחיפות בבירור בקשתה.
12. על פי דיווח יחידת הסיוע מיום 24.4.14, נילי התייצבה במועד שנקבע למפגש ביחידת הסיוע אולם אורית ואלון לא הופיעו ולפיכך לא התקיימה פגישה.
13. לאור סירובם של אורית ואלון לשתף פעולה עם ההליך ביחידת הסיוע, אשר נועד, כאמור, לשם מתן המלצות ראשוניות בעניין טובת הילדים, לא נותר לי אלא להכריע בעניין על סמך החומר שבפניי.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

ב' - דיון:

- 1
2
3 14. אדון תחילה בבקשת אורית ואלון לסילוק התביעה על הסף ולאחר מכן בבקשת נילי לקביעת
4 הסדרי ראייה זמניים בינה לבין הילדים.
5
6 א. בקשת אורית ואלון לסילוק התביעה על הסף (בקשה מספר 7) –
7
8 15. הלכה היא, כי בית המשפט יורה על מחיקת כתב תביעה מחמת שאינו מגלה עילה, אך אם
9 התובע – בהנחה שיוכיח את כל העובדות הכלולות בו – לא יהיה זכאי לקבל את הסעד
10 המבוקש על ידו. במחקר כתב תביעה מחמת חוסר עילה, מחליט בית המשפט על גורל התביעה
11 ללא שמיעת טענות לעצם העניין. מדובר באמצעי חמור, אשר בו ייעשה שימוש רק במקרים
12 שבהם ברור שהתובע אינו יכול בשום אופן לקבל את הסעד המבוקש, אפילו הוכיח את
13 העובדות המפורטות בכתב התביעה ואף אם תינתן לו רשות לתקנו (ר' אורי גורן, **סוגיות**
14 **בסדר דין אזרחי**, מהדורה עשירית, עמ' 168 - 172, ופסקי הדין המוזכרים שם).
15
16 אשר לדחיית תובענה על הסף, הכללים המפורטים לעיל באשר לזהירות בה על בית המשפט
17 לנהוג בבואו להורות על מחיקת תביעה על הסף יפים שבעתיים. שכן, החלטה לדחיית תובענה
18 על הסף – תוצאתה מעשה בית דין והעדר אפשרות להגיש תביעה נוספת על יסוד אותה עילה
19 (ר' למשל, ע"א 54/87 אמגר חברה לשיווק והשקעות בע"מ נ' ק.י.מ.א להשקעות ובנין בע"מ,
20 פ"ד מג(2) 348).
21
22 16. במקרה שלפניי – ברור "זכות העמידה" של נילי ביחס לקטינים, יצריך דיון בסוגיות
23 משפטיות מורכבות וסבוכות. עם זאת, בשלב הראשוני של ההליך בו אנו מצויים כיום, לא
24 ניתן עדיין לבחון סוגיות אלה, משטרם התבררו העובדות הדרושות לצורך הכרעה. כך, למשל,
25 אין בפניי מידע על הליכי הפריית ביציותיה של נילי והשתלת הביציות המופרות ברחמה של
26 אורית – היכן נעשה, בהתאם לאיזה דין וכו'. כמו כן, הגם שאין חולק כי אורית ואלון נרשמו
27 כהורי הקטינים במשרד הפנים, יש ליתן לנילי את יומה להוכיח את טענותיה בעניין זיקתה
28 המשפטית לקטינים.
29
30 17. יתרה מכך, עיון בהסכם בין אורית לבין אלון אשר אושר וקיבל תוקף של פסק דין, מעלה ספק
31 רב בטענה כי לנילי אין מעמד משפטי כלפי הקטינים.
32
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

1 כד, בסעיף 14 להסכם נקבע, כי: "האם והאב (אורית ואלון, י" ש") מצהירים כי בכוונתם
2 ליצור מסגרת שיתופית בה כל החלטות הנוגעות לחייהם חינוכם, משמורתם וכיו"ב של
3 הילדים, החל משלב ההיריון ואילך יילקחו במשותף עם נילי, וכי נילי תיטול חלק פעיל בחיי
4 הילדים".

5
6 ובסעיף 15 להסכם נקבע: "הצדדים יודעים כי נכון למועד זה, מעמדה של נילי כלפי הילדים
7 לא יוכל להיות מוסדר באופן רשמי מול המוסדות השונים, אולם ברצונם להצהיר הצהרה
8 משותפת לעניין שימור מערכת יחסים עצמאית בין נילי לבין הילדים, כך שגם במידה ונילי
9 והאם ייפרדו, ישאפו הצדדים להמשיך לקיים מערכת יחסים עצמאית בין נילי לילדים,
10 בפרט לאור המפורט במבוא להסכם זה".

11
12 18. לא זו אף זו, עיון בהסכם להורות משותפת, עליו חתמו אלון, אורית ונילי, מלמד באופן ברור
13 וחד משמע כי הצדדים כולם ראו בקשר שבין הילדים לבין כל אחד מהם עניין משמעותי
14 ביותר, הן עבור הילדים והן עבורם. הצדדים כולם ראו בהורות של שלושתם בהורות שווה,
15 לאמור (הדגשות לא במקור):

16
17 "ה. הצדדים מבקשים להצהיר כי בכוונתם ליצור מסגרת של הורות משותפת, בה ייקחו
18 חלק באופן פעיל ומעורב, כשלושה הורים לכל דבר.

19
20 ו. הצדדים מתחייבים לקבל החלטות הנוגעות לחינוכם, בריאותם ודרך חייהם של
21 הילדים בהסכמה משותפת ולפעול על פי החלטות שיהיו מקובלות על כל הצדדים".

22
23 ז. "כיוון שרק שני אנשים יכולים להירשם כהורי הילדים ובהיעדר אפשרות משפטית
24 כיום בישראל להירשם כשלושה הורים חוקיים, אלון ואורית יהיו ההורים
25 הרשומים. עם זאת, אנו מצהירים בזאת כי בהתנהלות היומיומית כמו גם
26 בהשקפת עולמנו נילי הינה הורה לכל דבר עבור הילדים, ובעלת
27 מעמד שווה ביחס לילדים כמו אלון ואורית"

28
29 ח. הצדדים מסכימים כי כל האמור בהסכם ההורות הנוגע לזכויות וחובות הדדיים
30 אשר חלים על כל אחד מהצדדים בהסכם ההורות, חל גם על נילי כהורה
31 נוסף לילדים, עם השינויים המתחייבים.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

- 1 ט. נילי תיטול חלק זהה בחיי היומיום, באירועים משפחתיים ובערבי חג. כמו כן,
2 תשתתף בכל התייעצות מקצועית הקשורה לילדים, לרבות אנשי בריאות, חינוך
3 וטיפול.
4
5 י. במידה ויעלה צורך בגישור בין מי מהצדדים, נילי תיקח חלק פעיל ושוויוני בתהליך
6 הגישור.
7
8 יא. במקרה של פרידה בין אורית לנילי, יישמר קשר קבוע ויומיומי בין נילי לילדים,
9 וקשר קבוע בין משפחתה של נילי לילדים.
10 ...
11 טו. הצדדים רואים בהסכם זה חוזה בעל תוקף משפטי מחייב לכל דבר ועניין.
12
13 19. אמנם, ההסכם להורות משותפת לא אושר על ידי בית המשפט ולא ניתן לו תוקף של פסק דין,
14 אך יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהמשמעות ההצהרתית שבהסכם להורות משותפת, וברי,
15 כי עיון בו לא מותיר ספק כי אין מקום להורות על סילוק התביעה על הסף בשל הטענה כי
16 לנילי אין מעמד משפטי כלפי הקטינים.
17
18 20. בדיון שהתקיים בפניי הפנה אלון לסעיף יב' להסכם להורות משותפת, בו נקבע כדלקמן:
19 "בכל מצב, הילדים לא יתגוררו ביותר משני בתים. לאור זאת, ועל מנת לשמר את המסגרת
20 המשפחתית ואת הקשר ההורי עם אימהותיהם ביציבות המקסימאלית, נילי ואורית
21 הסכימו ביניהן כי ימשיכו להתגורר יחד תחת קורת גג אחת עם הילדים עד הגיע הילדים
22 לגיל 18, וזאת ללא תלות במצב יחסיהן, כלומר, גם במקרה של פירוד ביניהן". בשלב זה,
23 טרום בירור התביעה, איני סבור כי יש בהוראת סעיף זה כדי לשלול את זכות התביעה של
24 נילי. נהפוך הוא, בסעיף זה הוגדרו אורית ונילי כ"אימהותיהם" של הילדים, ובכך יש דווקא
25 כדי לחזק את טענותיה של נילי, בשלב הדיוני בו אנו נמצאים.
26
27 21. עוד ובנוסף להסכמים הנ"ל, ביום 13.9.22 חתמו אורית ואלון על שני מסמכים, אשר כל אחד
28 מהם הוכתר כ"ייפוי כוח מיוחד", והתייחס לכל אחד מן הקטינים. בייפוי הכוח, ייפו אורית
29 ואלון את כוחה של נילי לפעול כדלקמן:
30
31 1. "לפעול לטובתו של הקטין בכל עניין ובכל מוסד, מתוך ידיעה כי תעשה פעולות
32 אשר יטיבו עם הקטין.
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

- 1 2. לפנות ביחד עם הקטין לכל מוסד רפואי בתור אחראית עליו ולקבל בענייניו
2 הכרעות רפואיות.
3
- 4 3. ללוות את הקטין לכל מוסד לרבות מוסד חינוכי, רשמי או אחר.
5
- 6 4. להעביר את הסכמתנו, ככל שתידרש לכל טיפול אשר יהיה על הקטין לעבור, בכל
7 מוסד רפואי.
8
- 9 5. להעביר את הסכמתנו ככל שתידרש לכל פעולה מול מוסד כלשהו, חינוכי, רשמי
10 או אחר, אשר תעשה בענייניו של הקטין".
11
- 12 אף ייפוי הכוח האמורים סותרים את טענת אורית ואלון בעניין מעמדה של נילי, ומקומה
13 בחייה הקטינים כבת זוגה של האם בלבד.
14
- 15 22. אף טענת אורית ואלון כי יש להורות על סילוק התביעה על הסף משום שהסעד הנתבע סותר
16 את תקנת הציבור – דינה להידחות מכל וכל.
17
- 18 23. כידוע, וכפי שיפורט בהרבה להלן, תביעות בעניינם של קטינים תוכרעה, בראש ובראשונה, על
19 פי עיקרון טובת הילד. בהתאם לעיקרון זה תוכרע אף התביעה שלפניי, כאשר טובתם של
20 הקטינים הספציפיים אשר עניינם נדון לפניי היא שתיבחן. ככל שיתברר כי שני ילדים אלה
21 נולדו לתוך מציאות בה שלושה הורים, כטענת נילי, הרי שעניין זה יובא בחשבון בעת בחינת
22 טובתם, לצד שיקולים אחרים.
23
- 24 24. טענת אורית ואלון, כי הצורך ביציבות ובוודאות משפטית, מחייב שלא להיעתר לסעד
25 המבוקש, תמוהה בעיניי. חרף העובדה כי הדיון נסוב על קטינים ועל טובתם, דווקא היציבות
26 והוודאות משפטית תומכים בעיקרון לפיו יש לכבד את ההסכם ואת ההסכם להורות
27 משותפת, אשר סעיפים מתוכם, העומדים בסתירה לטענות אורית ואלון, הובאו לעיל. כאמור
28 לעיל, השניים אף טוענים כי הסעד המבוקש נוגד את תקנת הציבור, שעל אודותיה נכתב:
29
- 30 "החוזה איננו עליון על החוק אלא כפוף לו. אולם למושג "תקנת הציבור" ניתן
31 פירוש מצמצם. חוזה שתנאיו קשים או בלתי הוגנים לא נחשב בלתי מוסרי או
32 מנוגד לתקנת הציבור... השופט האנגלי הנודע Jessell אף ציין בממרה
33 שמרבים לצטטה כי "תקנת הציבור מחייבת יותר מכל דבר אחר שיהא
34 לאנשים מבוגרים ובעלי הבנה, חופש מירבי לכרות חוזים וכי חוזים כאלה,

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

1 שנערכו מרצון חופשי, יהיו מקודשים וניתן יהיה לכפותם בבית המשפט

2 (פרופ' דניאל פרידמן ופרופ' נילי כהן, חוזים, כרך א', 39; הדגשה אינה במקור).

3
4 עקרון דומה הובע על ידי כב' השופט אלון בע"א 148/77 רוט נ' ישופה, פ"ד לג(1) 617:

5
6 "תקנתו של הציבור היא, בראש ובראשונה, שהצדדים יקיימו את

7 ההתחייבויות שנטלו על עצמם מרצונם החופשי והברור..." (שם, עמ' 638).

8
9 25. זאת ועוד, לא ניתן להתעלם מכך, שבשנים האחרונות עדים אנו להתפתחויות בתחום הפריון
10 וההולדה, אשר מביאות עמן תמורות חברתיות ויצירת משפחות גרעיניות הכוללות לעתים שני
11 הורים מאותו מין, הורה אחד בלבד או יותר משני הורים וניכר כי בתחום זה המציאות
12 מקדימה את הדין. התאמת הדין לכל אותם מצבים חדשים ומשתנים הינה אתגר הן למחוקק
13 והן לבית המשפט ואין לומר כי כל אימת שאין בנמצא דבר חקיקה ברור, לא ניתן יהיה
14 להעניק סעד ומקרה מיוחד זה הינו דוגמא לכך.

15
16 26. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לסילוק התביעה על הסף נדחית. משלא התבקשה תגובת הצד
17 שכנגד, איני עושה צו להוצאות בגין בקשה זו.

18
19 ב. בקשת נילי לקביעת הסדרי ראייה זמניים (בקשה מספר 1) –

20
21 27. העיקרון המנחה את בית המשפט בבואו לפסוק בעניינם של קטינים הוא עיקרון טובת הילד
22 העומד בפני בית המשפט (השווה: סעיפים 24 ו-25 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות,
23 תשכ"ב-1962; בע"מ 10060/07 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 2.10.08); רע"א 4575/00 פלונית
24 נ' אלמוני, פ"ד נה(2) 321; בע"מ 9358/04 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 2.5.05); בע"מ 27/06
25 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 1.5.06)).

26
27 לעניין הבכורה לה זכה עיקרון טובת הילד במשפט הישראלי, ר' אף סעיף 3(ב) לחוק שיווי
28 זכויות האישה, תשי"א-1951, אשר קובע כי הגם שבסעיף 3(א) נקבע כי האם והאב הם
29 האפוטרופסים הטבעיים של ילדיהם, הרי ש: "אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לפגוע בכוחו
30 של בית משפט או בית דין מוסמך לנהוג בענייני אפוטרופסות על ילדים, הן על גופם והן על
31 רכושם, בהתחשב עם טובת הילדים בלבד". ועוד ר' סעיף 3 לאמנה משנת 1989 בדבר זכויות
32 הילד, כ"א 1038 כרך 31, 221; וכן דו"ח הוועדה לבחינת עקרונות יסוד בתחום הילד והמשפט
33 ויישומם בחקיקה (חלק כללי, תשס"ד) 127, הידועה כ"ועדת רוטלוי"; ודו"ח הוועדה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

- 1 הציבורית לבחינת ההיבטים המשפטיים של האחריות ההורית בגירושין, הידועה כ"וועדת
2 שניט".
3
- 4 כזכור, אין די בבחינת טובת הילד באופן תיאורטי, אלא על בית המשפט לבחון את **טובתו של**
5 **הילד הספציפי העומד לפניו** (בג"ץ 5227/97 **דויד נ' בית הדין הרבני הגדול**, פ"ד נה(ו) 453).
6
- 7 28. על מנת לבחון מהי טובתם של הילדים שלפניי, באופן דחוף ומיידי, ובשים לב לכך שלא ניתן
8 להמתין עד לעריכת תסקיר או חוות דעת מומחה, הופנו הצדדים אל יחידת הסיוע שליד בית
9 המשפט. במסגרת זו, התבקשה יחידת הסיוע להשתמש בכובעה כנותנת שירותי אבחון וייעוץ,
10 להבדיל משירותי טיפול וגישור (ר' ס"ק 5(א) ו-5(ג) לחוק בית המשפט לענייני משפחה,
11 תשנ"ה-1995). אציין, כי יחידת הסיוע ערוכה למתן חוות דעת מסוג זה, ובמקרי הצורך ועל פי
12 שיקול דעת העובדים הסוציאליים העובדים במסגרתה, היא מסתייעת אף בפסיכולוג ובאנשי
13 מקצוע מתאימים. הגם שכך, **פעם אחר פעם, הודיעו אורית ואלון שהם מסרבים להתייצב**
14 **ביחידת הסיוע, כשאלו בפייהם טעם מוצדק לסירובם, קו"ח טעם שיש בו להלום את טובת**
15 **הילדים**. את אופן התנהלותם זו של אורית ואלון לא אוכל לראות בעין יפה ואף אם תאמר כי
16 זכותו של בעל דין לסרב להפנייה ליחידת הסיוע לצורך מתן המלצותיה, תמוהה פעולתו של
17 זה, ככל שטובת ילדיו לנגד עיניו.
18
- 19 29. בעלי דין מחויבים להפעיל את זכויותיהם הדיוניות בתום לב ובדרך מקובלת, ומכל מקום,
20 משמנעו אורית ואלון משיתוף פעולה עם יחידת הסיוע ומקידום בירור טובתם של הקטינים,
21 לא ניתן אלא להסיק כי שיתוף פעולה עם יחידת הסיוע היה חותר תחת טענותיהם בהליך
22 שלפניי ואין עלי אלא להסיק כי אף שיקול זה עמד בבסיס סירובם.
23
- 24 30. בניגוד גמור להתנהלות אורית ואלון, נילי כן התייצבה ביחידת הסיוע בכל הפעמים בהם
25 הוזמנה, ועל פי דיווח עו"ס יחידת הסיוע, לא נראתה כל אינדיקציה להורות בעייתית או
26 מוגבלת של נילי.
27
- 28 31. אומר בשפה ברורה וצלולה, כי התרשמותי הבלתי אמצעית מנילי בדיון, הייתה חיובית ביותר
29 ואף בידי לא עלה להבחין בכל אינדיקציה להורות בעייתית או מוגבלת של נילי. אומר ללא
30 כחל וסרק, כי התרשמתי מאמא לילדים (אף כי אינה רשומה כאמם) אשר כואבת את כאבה
31 ואת כאבם של הילדים גם יחד, ואשר חשה כי ישנם כוחות המשלבים ידיים והמבקשים
32 לסלקה מחייהם של הילדים ולהדירם מחייה.
33
34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

- 1
2 ניכר כי נילי דיברה אל בית המשפט בדם ליבה ואף ניסתה לדבר על ליבם של אורית ואלון,
3 אשר לדאבון לב, לא הסכימו לראות בה אלא כתורמת ביצית ללא כל זכויות על הילדים. בעוד
4 נילי דיברה על היותה אם לילדים, התעקשו אורית ואלון להעלות "טענות משפטיות", משל
5 הובא לפתחי סכסוך מסחרי בין צדדים אקראיים.
6
7 .32 בדיון העידה נילי באשר לקשר שלה עם הילדים מאז עזיבתה את הבית ועד בסמוך להגשת
8 התביעה, וכך: "מאז שאורית ואני נפרדנו המשכתי לראות את הילדים באופן קבוע ויומיומי.
9 לאחר שהייתה התייצבות של ההסדרים בינינו, ההסדר היה שאני פעמיים מגיעה בבוקר
10 להעיר את הילדים, לארגן אותם ולקחת לגן, עוד פעם אחה"צ אני נמצאת איתם, מחלקים
11 את אחה"צ ביני לבין אורית ועוד אחה"צ שאני לוקחת אותם מהגן, מבלה איתם, נמצאת
12 איתם, מאכילה, מקלחת ומשכיבה אותם לישון. חוץ מזה, ... בסופי שבוע שהם היו עם
13 אורית הייתי לוקחת אותם חצי יום ועוד חצי סוף שבוע שהם נמצאים עם אלון, הייתי
14 נמצאת עם הילדים מהרגע שאלון מחזיר אותם. או שהיינו ביחד עם הילדים או שהיינו
15 מחלקות את הזמנים, אבל בדרך כלל בבית של אורית" (עמ' 1 ש' 17-24).
16
17 אשר להפסקת הסדרי הראייה בינה לבין הילדים, העידה נילי כך: "ביום ראשון כשהגשתי
18 את התביעה, אז עוד לקחתי את הילדים לגן, הערתי, הלבשתי אותם. התביעה הוגשה,
19 הייתי אמורה לפגוש אותם ביום שלישי של אותו שבוע, הגעתי לגן והסתבר לי שאורית
20 לקחה אותם שעה קודם, לפני הזמן. אני הגעתי בזמן והיא הגיעה שעה קודם בלי להגיד לי.
21 בסביבות 17:00 אחה"צ אורית התקשרה, שאלה אם אני רוצה לראות את הילדים. נסעתי
22 לראות את הילדים ואז היא ביקשה ממני את המפתח שלה בחזרה ומאז לא ראיתי אותם.
23 יום חמישי הייתי אמורה לקחת את הילדים אבל אלון החליט שהוא לוקח אותם וביום שישי
24 אני הגעתי לגן במטרה להשתתף ב"אבא של שבת" של אחד הילדים ואז אורית ניגשה אלי
25 ואמרה שאלון הזמין משטרה ושאני אצא משם. אמרתי לה, מאיזו סיבה? מה קרה? למה
26 שאני אצא מפה? היא איימה עלי שאלון יזמין משטרה. ניגשתי לתוך הגן ואלון ניגש אלי
27 ואמר שאני לא אמא של הילדים עפ"י החוק בישראל וביקש ממני לעזוב את הגן. מאז לא
28 ראיתי את הילדים" (עמ' 1, ש' 25 - עמ' 2, ש' 8).
29
30 .33 ב"כ אורית ואלון שבה בדיון על טענותיה כי לנילי אין מעמד משפטי כלפי הילדים. עוד טענה,
31 כי הייתה הסלמה בקשר שבין נילי ואורית, כי נילי העבירה מסרים "מאד קשים" לילדים,
32 החלה "לדבר איתם מה זה ביצית, איך מגיעים ילדים לעולם" (עמ' 2, ש' 19), וכן לכנות את
33 אורית "מטורפת" ו"משוגעת". לפיכך, לטענת ב"כ אורית ואלון, ומאחר ולדבריה הניסיונות
34 לשנות את הדינמיקה לא צלחו, אורית "הבינה שאי אפשר להמשיך את זה" (שם, ש' 20).
35

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

- 1 על פי עדותו של אלון בדיון, הוא לא היה מודע בדיוק לאופן בו התקיימו מפגשים בין נילי לבין
2 הקטינים.
3
- 4 אורית העידה באשר לקשר של נילי עם הילדים, כי לאחר פרידתה מנילי, נילי לא המשיכה
5 להיפגש עם הקטינים באופן רציף וקבוע, וכדבריה: "לא כמו שהיא מציגה את הדברים" (עמ' 7
6 ש' 6). אולם, בהמשך הדברים, העידה כך: "התובעת עזרה לי בכך שהיא פעמיים בשבוע
7 לקחה את הילדים בבוקר לגן, היא נפגשה איתם עוד פעם אחת בביתי ... , בחלק מהזמן אני
8 נכחתי, בחלק מהזמן לא נכחתי והיו מפגשים של שעה וחצי, שעתיים, לא יותר מזה. מה
9 שהתובעת מציגה רחוק מהמציאות, ממה שהיה. לגבי סופי שבוע, לא היה שום הסדר. היה
10 מצב שהיא מתאמת איתי, לא מתאמת איתי, לפעמים מתאמת איתי ולא מגיעה. הילדים
11 שלי מושקעים ומטופלים וזה לא בזכותה של התובעת. הילדים שמחים וטוב להם. לשנות
12 את המצב הזה ולהרוס להם את החיים, זאת טובת הילדים. כשאני אבוא לגן ואני אשמע את
13 הילד אומר, את (לא) אמא שלי, זה נשמע לך טובת הילד? לי לא" (עמ' 7 ש' 13).
14
- 15 בהמשך דבריה, לבקשת בית המשפט כי תתייחס להסכם להורות משותפת, השיבה:
16 "השאיפה שלי הייתה שנהיה שלושה הורים, אני לא מתנערת מזה לגמרי. בפועל זה לא מה
17 שקרה" (ש' 19).
18
- 19 בהמשך העידה אורית, כי טיפלה לבדה בילדים וממנה את כל הוצאות הבית, בעוד נילי
20 הייתה בדיכאון. זאת, בניגוד לדבריה של נילי, אשר העידה כי גידלה את הילדים מרגע
21 שנולדו, האכילה אותם, קמה אליהם בלילות, הילדים היו בקשר עם משפחתה המורחבת,
22 והם קוראים לה "אמא". עוד העידה נילי, כי פרנסה במשך שנתיים וחצי בהם אורית לא
23 עבדה, וכי עודה משלמת רבע משכ"ל בגן (כשאף אורית משלמת רבע ואילו אלון נושא
24 במחצית העלות).
25
- 26 לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, כמו גם בשים לב להתרשמותי בדיון, הגעתי לכלל דעה
27 כי יש לאפשר למבקשת להיפגש עם הילדים, בהתאם להסדרים אשר נהגו בתקופה שלאחר
28 עזיבתה את הבית ועד בסמוך להגשת התביעה, כפי שפורט בבקשה, תוך התאמתם למצבם
29 היחסים שבין אורית ונילי כיום, ויפה שעה אחת קודם.
30
- 31 כמפורט לעיל, הצדדים העלו טענות סותרות באשר לאופי הקשר של נילי עם הילדים. מוצא
32 אני, בשלב מקדמי זה ומבלי לפגוע בזכותם של הצדדים להביא ראיות בהמשך ההליך, כי
33 גרסתה של נילי אמינה, ולמצער, לא נסתרה.
34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

- 1 כאמור, בדיון עלה כי אלון כלל אינו בקיא בהסדרים שנהגו בתקופה שלאחר הפירוד בין
2 אורית ונילי. אורית, מסרה גרסה לא סדירה, כשלפרקים שללה כל מעורבות של נילי בגידול
3 הילדים, ולפרקים אמרה כי נילי הייתה מעורבת אך רק "עזרה לה" בעוד אורית שימשה
4 כאמם של הילדים וכהורה הדומיננטי. הדברים אף עומדים בסתירה לכך שנילי עודה
5 משתתפת במימון הגן של הילדים.
6
- 7 38. אשר לטענה כי לנילי אין כל מעמד כלפי הקטינים ולא הייתה כל כוונה להעניק לה זכויות או
8 להטיל עליה חובות הוריות כלפי הקטינים, הרי שהדברים עומדים בסתירה להסכם ולהסכם
9 להורות משותפת, כאמור לעיל. עוד ובנוסף עומדים הדברים בסתירה לדבריה של אורית
10 עצמה בדיון, כאמור, כי שאפה שאלון נילי והיא יהיו שלושה הורים.
11
- 12 39. אשר לטענותיהם של אורית ואלון כי "גורמים מקצועיים" ייעצו להם להפסיק את הקשר בין
13 נילי לבין הילדים, הרי שלא הובאה ולו בדל ראיה לתמיכה בטענה זו. ומכל מקום, ככל
14 שקיים גורם מקצועי אשר ייעץ כאמור, הרי שאין חולק כי עשה כן מבלי לפגוש את נילי ומבלי
15 לעמוד על מכלול העובדות הרלבנטיות, כי אם על פי נתונים אשר נמסרו לו מפי אורית/או
16 אלון בלבד. אשוב ואציין, בהקשר זה, כי צר לי שאורית ואלון בחרו שלא לשתף פעולה עם
17 יחידת הסיוע ולא להעמיד את הסוגיה למתן המלצה מאת עו"ס יחידת הסיוע, וברי כי אין
18 בבחירה זו כדי לתמוך בטענותיהם בדבר 'טובת הילדים'. עניין טובת הילדים ייבחן לעמקו
19 במסגרת ההליך העיקרי, על פי חוות דעת של גורמים מקצועיים, אובייקטיביים, אשר ימונו על
20 ידי בית המשפט.
21
- 22 40. טענת אורית ואלון כי "בלתי מתקבל על הדעת" שהילדים יקיימו הסדרי שהייה עם שלושה
23 הורים עומדת בסתירה להצהרת אורית עצמה בדיון כי התכוונה כי לילדים יהיו שלושה
24 הורים. כאמור לעיל, בעת בחינת טובת הילדים יש לבחון את כל השיקולים הרלבנטיים עבור
25 אותו ילד, וככל שהילדים קיימו קשר הורי עם שלושה הורים לפני הפסקת הסדרי הראייה בין
26 נילי לבינם, כפי שסבור אני בשלב זה כי ארע בפועל, הרי שבשלב זה, אין כל טעם לסבור
27 שטובתם כי קשר זה ייפסק.
28
- 29 41. אף טענתם של אורית ואלון לאמור כי נילי פעלה בחוסר ניקיון כפיים, נדחית על ידי בשלב זה
30 של הדיון, משלא הובאה כל ראיה לתמוך בכך. אם בניקיון כפיים עסקינן, טוב יעשו אורית
31 ואלון באם ישיתו עיניהם להצהרותיהם המשותפות, אל מול ניסיונם העיקש לחבל בקשר
32 שבין נילי לקטינים וישאלו עצמם האם פעולות אלו אכן הולמות ניקיון כפיים כלשהו.
33
34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37745-03-14

ג' – סיכומם של דברים:

- 1
2
3 42. לצערי הרב, התנהלות הצדדים לא הותירה לי כל ברירה אלא ליתן החלטתי זו. היה מצופה
4 מכל הצדדים, הטוענים כי אך טובת הילדים לנגד עיניהם, כי יעשו מעבר למה שנעשה, לשם
5 הגעה להסכמות, אולם ציפיות לחוד ומציאות לחוד.
6
7 43. מעל כל המלל, מעבר לכל העובדות ונשגב מכל הטענות יש לזכור ולהזכיר כי מעמדה של נילי
8 אינו כמעמדה של תורמת ביצית זרה. אמנם הצדדים אינם מכחישים כי הילדים נושאים את
9 מטענה הגנטי של נילי, אולם לא ניתן גם להכחיש כי הצדדים כולם קבעו את מעמדה של נילי
10 כהורה לכל דבר ועניין. מעבר לכך, התרשמתי כי נילי שימשה להם כאמא אוהבת ודואגת.
11 ניכר כי זהו חלק בלתי נפרד מהעיקר וכל התעלמות מכך אין בה להעיד על נילי אלא על
12 המתעלם בלבד ולא אוסיף.
13
14 44. מאחר ואלון ואורית סירבו למפגש ביחידת הסיוע, אני נאלץ לקבוע הסדרי ראייה בין נילי לבין
15 הילדים מבלי לתאם זאת עמם. ככל אורית ואלון יודיעו כי הם חפצים להיות מופנים ליחידת
16 הסיוע לשם שינוי מועדי הביקורים, אשקול פנייתם בחיוב.
17
18 45. לאור כל האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:
19
20 א. הדיון הקבוע ביום 30.4.14 מבוטל.
21
22 ב. הסדרי הראייה הזמניים בין נילי לבין הילדים יתקיימו באופן הבא:
23
24 בימים א' ו-ד': תקבל נילי את הילדים ישירות מהגן/מעון ותשיבם לדירתה של אורית
25 בשעה 19:00.
26
27 בסופי שבוע: בסוף השבוע בו הקטינים עם אורית, תיקח אותם נילי מביתה של אורית
28 בשבת בשעה 15:30 ותשיבם עד שעה 19:00.
29
30 ג. מוזמן תסקיר סעד מהאגף לשירותים חברתיים במקום מגורי הקטינים, אשר יתייחס
31 לקשר של אלון, אורית ונילי עם הקטינים וכן בינם לבין עצמם. התסקיר ייתן
32 המלצותיו בעניין הסדרי הראייה הקבועים. התסקיר יוגש עד ליום 1.10.14.
33

